

Cuprins:

**Din comorile ortodoxiei: POMENIREA MORȚILOR
(MOȘII DE VARĂ)**

Predică la Pogorarea Sf. Duh

Din viața parohiei

**DIN COMORILE ORTODOXIEI
POMENIREA MORȚILOR (MOȘII DE VARĂ)**

Mosii de vara, pomenirea generala a mortilor

Sambata, 7 iunie, inainte de Duminica Rusaliilor sunt "Mosii de vara", sarbatoare dedicata pomenirii mortilor. Cu aceasta ocazie, in toate bisericile ortodoxe se vor oficia Sfinte Liturghii urmate de slujbe de pomenire a celor trecuti la cele vesnice.

Biserica Ortodoxa a consacrat sambata, ca zi de pomenire a mortilor. Doua dintre sambetele din cursul anului bisericesc sunt dedicate in chip special pomenirii generale a mortilor: Sambata dinaintea Duminicii lasatului sec de carne (a Infricosatei Judecati) si Sambata dinaintea Duminicii Pogorarii Duhului Sfant (Sambata Rusaliilor).

Ambele zile poarta in popor si denumirea de "Mosi" (cea dintai: "Mosii de iarna", cealalta "Mosii de vara"), pentru ca in ele facem pomenirea parintilor, mosilor si stramosilor nostri cei adormiti.

In Sambata dinaintea Duminicii lasatului sec de carne se face pomenirea mortilor, pentru ca in duminica urmatoare Biserica a randuit sa se sarbatoreasca Infricosatoarea Judecata, la care ne vom infatisa cu totii in lumea de apoi. De aceea, intrucat multi dintre dreptii Vechiului Testament au adormit fara sa vada pe Mantuitorul fagaduit si asteptat si multi crestini au murit pe neasteptate si fara pregatirea sau fara pocainta necesara, Biserica face mijlocire pentru ei.

In Sambata dinaintea Duminicii Pogorarii Duhului Sfant (Sambata Rusaliilor sau "Mosii de vara"), Biserica face din nou pomenirea generala a mortilor, rugandu-se pentru ei, prin rugaciunile si cantarile inscise in slujba zilei din Penticostar, pentru ca si ei sa se bucure de darurile Sfantului Duh, a Carui pogorare este praznuita in duminica urmatoare.

De ce facem pomenire mortilor?

Biserica ii numeste pe cei trecuti in viata de dincolo "adormiti", termen care are intelesul de stare din care te poti trezi. Ea nu vorbeste de trecere intr-o stare de nefiinta, ci de trecere dintr-un mod de existenta in alt mod de existenta. Hristos ii va darui cuvantului "adormit", intelesul care il asociaza cu invierea. Cand Mantuitorul ajunge in casa lui Iair, a carui fiica, de numai 12 ani, de abia murise, spune: "Nu plangeti; n-a murit, ci doarme" (Luca: 8,52).

Potrivit Sfintei Scripturi, dupa moarte urmeaza Judecata particulara, in urma careia omul ajunge sa se impartaseasca fie de fericire, fie de suferinta, stari date de modul vietuirii pe pamant (unit cu Dumnezeu sau despartit de El). Aceste stari nu sunt definitive, ele dureaza pana la Judecata Universala, cand va avea loc invierea intregului neam omenesc si cand vor avea loc hotararile finale legate de starea de fericire sau suferinta. Noi ortodocsii ne rugam pentru cei morti, pentru ca avem credinta ca prin rugaciunile noastre, sufletul pentru care ne rugam va ajunge la Judecata universala, intr-o stare mai buna decat aceea cu care s-a despartit de trup.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată IUNIE – 2014

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului și Sfântul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Parintele profesor Ene Braniste sustine ca Biserica Ortodoxa, consacrand aceasta sambata pomenirii generale a mortilor, n-a facut altceva decat sa crestineze stravechea sarbatoare pagana de vara, numita Parentalia, prin care romanii isi pomeneau si cinsteau pe mortii (parintii) lor (parentes, de unde Parentalia).

Alte zile de pomenire a mortilor

In credinta populara s-au statornicit in timpul mai nou - indeosebi in Biserica romaneasca si in cea ruseasca - si alte zile decat sambata, din care unele cu data fixa, altele cu data variabila pentru pomeniri ale mortilor.

Astfel, in Biserica rusa se indatineaza o astfel de pomenire in ziua de 6 august, cand, fiind sarbatoarea Schimbarii la Fata a Domnului, Biserica se roaga ca si cei morti sa se impartaseasca de lumina dumnezeiasca a Taborului.

In Biserica ruseasca se practica, din timpuri mai vechi, o pomenire generala a mortilor, cunoscuta sub denumirea populara de "Pastile Blajinilor", care are loc dupa Duminica Tomii. Practica aceasta, care pare de origine foarte veche, a ajuns si in partea de rasarit a tarii noastre (Moldova), ba chiar si in unele regiuni din Ardeal si Banat, unde "Pastile Blajinilor" se mai numesc si "Mosii de Pasti", si se serbeaza fie luni dupa Duminica Tomii, fie in Duminica Tomii (in Banat) sau chiar in luna din Saptamana Luminata.

In Biserica romaneasca se face pomenirea generala a eroilor, adica a tuturor celor morti pe campurile de lupta, in Joia Inaltarii Domnului, pentru ca si sufletele celor care s-au jertfit sa se inalte, cu Domnul, in slava cereasca.

Mosii de vara - Datini si credinte

"Mosii de vara", tinuti in sambata Rusaliilor, este unul dintre cele mai importante momente ale cultului mortilor. Inainte se credea ca sufletele mortilor, dupa ce au parasit mormintele in Joia Mare si au zburat slobode timp de 50 de zile, se intorc in lumea subterana in sambata Rusaliilor. Pentru ca aceasta reintoarcere sa se desfasoare fara incidente, oamenii savarseau rituri de induplecare si de imbunare a spiritelor mortilor: impodobeau gospodariile si mormintele cu ramuri de tei si faceau pomeni fastuoase, practici ce s-au pastrat pana astazi.

De Rusalii se dau de pomana vase de lut, cani, strachini si vase de lemn (cofe), impodobite cu flori si umplute cu lapte, vin sau apa. In unele sate bucovinene "Mosii de vara" incep inca in dimineata sambetei de Rusalii, cand pomenile amintite mai sus se trimit pe la casele vecinilor. Dar ritualul de pomenire are loc mai ales in cimitire, unde mormintele sunt curatate si impodobite din timp iar lumanarile ard intrega perioada in care se desfasoara ceremonialul de pomenire. Impacarea sufletelor mortilor si intoarcerea lor fara incidente in morminte depind de bogatia ofrandelor (pomenilor) si de respectarea ritualului.

Adrian Cocosila

Predica Preafericitului Părinte Patriarh Daniel la Duminica Pogorării Sfântului Duh

Duhul Sfânt constituie și sfințește Biserica lui Hristos

Duminica a opta după Paști (a Rusaliilor) Ioan 7, 37-53; 8,12

În ziua cea de pe urmă - ziua cea mare a sărbătorii -, Iisus a stat între ei și a strigat, zicând: Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecul lui. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce au crezut în El. Căci încă nu era dat Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit. Deci, mulți din popor, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevărat, Acesta este Proorocul. Iar alții ziceau: Acesta este Hristos. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos? N-a zis oare Scriptura că Hristos va să vină din seminția lui David și din Betleem, cetatea lui David? Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El. Și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El. Deci slugile au venit la arhierii și la farisei, iar le-au zis aceia: De ce nu L-ați adus? Slugile au răspuns: Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om. Deci le-au răspuns fariseii: Nu cumva ați fost și voi amăgiți? Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei? Dar mulțimea aceasta, care nu

cunoaște legea, este blestemată! A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El noaptea, fiind unul dintre ei: Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut? Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc. Și s-a dus fiecare la casa sa. Deci iarăși le-a vorbit lor Iisus, zicând: Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea Lumina vieții.'

† Daniel,

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Atât *Apostolul*, cât și *Evanghelia* care se citesc la această sărbătoare ne arată lucrarea Duhului Sfânt în lume. *Apostolul* ni-L prezintă pe Duhul Sfânt **în forma unor limbi ca de foc**. *Evanghelia* ne arată, potrivit cuvintelor Mântuitorului Iisus Hristos, că Duhul Sfânt este apa cea vie.

Duhul Sfânt nu anulează identitatea omului, ci o luminează și o îmbogățește

Apostolul zilei este o lectură din cartea Faptele Apostolilor, care descrie evenimentul Pogorârii Duhului Sfânt ca un vuiet de suflare de vânt peste ucenicii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, adunați laolaltă în Ierusalim (Fapte 2, 2). În limba ebraică același cuvânt *ruah* înseamnă *duh* și *vânt*. Duhul Sfânt vine din cer ca un vuiet mare de vânt și apare *deasupra capului fiecăruia* dintre ucenici *în limbi ca de foc*. Duhul Sfânt vine peste fiecare dintre ucenicii Mântuitorului Iisus Hristos când ei se aflau adunați laolaltă, întrucât *El sfințește pe fiecare om în parte și pe toți laolaltă, adică sfințește persoane adunate în comunitate și pentru comuniune. El sfințește persoane distincte și le pune în comuniune și conlucrare. Duhul Sfânt nu anulează identitatea sau personalitatea omului, ci o luminează și o îmbogățește, astfel încât fiecare persoană umană, prin lucrarea Duhului Sfânt, se pune într-o legătură tainică de viață sfântă cu Persoanele divine ale Preasfintei Treimi și cu persoanele umane care mărturisesc aceeași credință, formând astfel Biserica lui Hristos, plină de harul Preasfintei Treimi* (cf. II Corinteni 13, 13). De aceea, în ziua Pogorârii Duhului Sfânt peste ucenicii Domnului se săvârșește și botezul în apă și în Duh al primilor creștini (cf. Fapte 2, 38-41). Cine se botează în apă și în Duh, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, *începe o relație și o viață nouă, de comuniune cu Persoanele Preasfintei Treimi în Biserica lui Hristos*.

Duhul Sfânt Se coboară în formă de limbi ca de foc și pentru a arăta că 'focul' harului este curățitor de păcate, după cum focul fizic este curățitor de rugină. Când metalele sunt ținute mai mult timp în foc, rugină, praful sau zgura de pe ele se curăță, iar ele devin incandescente sau luminoase, și nu mai sunt rigide, ci devin flexibile, pot lua o formă nouă, una pe care n-au avut-o înainte. Deci, Duhul Sfânt, asemenea focului material pe care îl cunoaștem noi, *curățește duhovnicește pe om de rugină sau zgura păcatului, adică de toată necurăția sufletului și a trupului*. În același timp, Sfântul Duh transformă sufletul omului întunecat și opac din cauza păcatului, *în suflet bun și luminat*. De aceea, Botezul în apă și în Duh Sfânt mai este numit și **Sfânta luminare**. Totodată, Duhul Sfânt, ca și focul, nu doar curățește sufletul de necurăție, *ci și încălzește viața spirituală a sufletului răcit din cauza patimilor egoiste, iar această căldură a Duhului Sfânt se vede mai întâi în lacrimile pocăinței și în dorința de o viață nouă*. Sfinții Părinți ai Bisericii spun că **primele semne clare ale prezenței și lucrării Duhului Sfânt în omul credincios sunt smerenia și pocăința, iar lacrimile pocăinței arată că Duhul Sfânt curățește pe om de păcat și în același timp face roditoare credința în el asemenea apei care udă un pământ uscat și-l face roditor** (Sfântul Efrem Sirul). În lacrimile fierbinți ale pocăinței se vede legătura duhovnicească dintre *Evanghelia* după Sfântul Evangelist Ioan, care prezintă pe Duhul Sfânt ca fiind 'apa cea vie', și scrierile Sfântului Evangelist Luca (*Faptele Apostolilor*), care prezintă pe Duhul Sfânt ca 'foc' curățitor, încălzitor și luminător. În lacrimile pocăinței, 'focul' regretului sau al căinței, pentru păcatele săvârșite și pentru că am supărat pe Dumnezeu, se transformă în 'apa cea vie', adică în *lucrarea harului care spală păcatele omului prin pocăință, și devine izvor de sfințenie și de fapte bune*.

Duhul Sfânt confirmă și cultivă viața adevărată a creștinului sau comuniunea lui de iubire cu Dumnezeu și cu oamenii

Duhul Sfânt, a treia Persoană din Sfânta Treime, nu are chip. El nu Se arată în formă de om, ci El se arată fie ca foc luminător, încălzitor și curățitor, fie ca apă vie care dă viață. De ce Duhul Sfânt Se prezintă astfel și nu ia chip de om după cum a luat Fiul lui Dumnezeu? Pentru că **Duhul Sfânt nu concurează pe Fiul Cel veșnic al lui**

Dumnezeu Care S-a făcut Om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor. El nu concurează pe Fiul și nici nu-L completează pe Fiul, ci-L confirmă și-L comunică oamenilor pe Fiul, ca Fiul să locuiască în ei, să devină Viața vieții lor, mai ales prin împărtășirea lor cu Hristos prin Sfintele Taine ale Bisericii (cf. Ioan 6, 54-57). Întrucât Duhul Sfânt *cercetează adâncurile lui Dumnezeu* (cf. I Corinteni 2, 10), lucrarea Sa nu este una care se impune din exterior, ci una care se propune din interior, una de intimitate, de modelare a sufletului omului. **El nu Se arată în fața omului, ci locuiește tainic sau mistic în sufletul omului, îl inspiră, fără să-l constrângă, pentru ca omul, în mod liber, să gândească și să trăiască asemenea lui Hristos. Deci Duhul Sfânt lucrează tainic sau discret în om, respectând libertatea omului de a se întoarce sau nu spre Dumnezeu Tatăl și de a împlini sau nu voia Fiului lui Dumnezeu, a lui Hristos, descoperită sau arătată în Sfânta Sa Evanghelie.** Așadar, **Duhul Sfânt este Duhul libertății**, după cum ne spune Sfântul Apostol Pavel, când zice: *'unde este Duhul Domnului, acolo este libertate'* (II Corinteni 3, 17). *Duhul Sfânt nu apare în mod vizibil în fața omului, ca să nu facă presiune asupra acestuia*, ci El vine tainic în sufletul omului și-l inspiră să rostescă un cuvânt folositor, să împlinească o lucrare bună, și mai ales să cultive prin rugăciune o permanentă legătură de iubire duhovnicească cu Dumnezeu și cu ceilalți oameni. *Duhul Sfânt este în același timp Duhul libertății și Duhul comuniunii sau al unității.* El respectă libertatea noastră atât de mult, încât noi putem asculta glasul Lui tainic sau putem să-L ignorăm. De aceea, Sfântul Apostol Pavel zice: *'nu stingezi Duhul'* (I Tesaloniceni 5, 19). Concret, *omul poate stinge lucrarea Duhului în el prin necredință, nepăsare și nelucrare.* **Duhul Sfânt este Duhul comuniunii, deoarece adună laolaltă pe cei înstrăinați sau diferiți unul de altul. Duhul Sfânt cheamă la unitate sau comuniune diversitatea darurilor din umanitate și din natură (creație).** *El distribuie sau împarte darurile lui Dumnezeu pentru ca oamenii să le cunoască, să le cultive și apoi să le adune laolaltă ca pe o ofrandă de recunoștință adusă lui Dumnezeu-Dăruitorul.* **Duhul Sfânt nu Se arată în chip de om, dar dorește să facă din fiecare om credincios un chip al lui Hristos Dumnezeu-Omul. Iar cea mai frumoasă rodire a acestei lucrări a Duhului Sfânt în oameni sunt Sfinții Bisericii.** De aceea, în Ortodoxie prima duminică după Pogorârea Duhului Sfânt este Duminica Tuturor Sfinților pe care Duhul Sfânt i-a ajutat ca să devină părtași ai sfințeniei și bunătății lui Hristos Cel Unul Sfânt, Dumnezeu-Omul.

'Arhitectul Bisericii' și 'Plugarul firii omenești'

Prin harul Sfântului Botez, care a fost săvârșit îndată după Pogorârea Duhului Sfânt peste Apostoli (cf. Fapte 2, 38-41), *Duhul Sfânt adună laolaltă în iubirea Preasfintei Treimi persoane și popoare diferite.* Sfântul Vasile cel Mare a numit pe Duhul Sfânt 'Arhitectul Bisericii', întrucât **El zidește din interior, din sufletul omului, templul lui Dumnezeu în om, adică realizează sălășluirea harului Preasfintei Treimi în Biserica lui Hristos, formată din neamuri de limbi diferite, cărora li s-a binevestit în limba lor maternă 'focul' iubirii lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor.** Ca înnoitor și sfințitor al vieții creștinului, Duhul Sfânt a fost numit și 'Plugarul firii omenești' (Sfântul Ioan Gură de Aur). **El arde spinii păcatului și potolește seceta sufletului arid, prin apa Botezului și prin lacrimile pocăinței, pentru a cultiva apoi virtuțile sfinte ale vieții creștine.** De aceea, cântăm adesea în Biserică: *prin Duhul Sfânt tot sufletul viază și întru curăție se înalță* (Antifonul I, glasul 4). Duhul Sfânt ridică pe cei căzuți, luminează pe cei întunecați de păcate și eliberează pe cei robiți de patimi. Deci Duhul Sfânt înnoiește și sfințește viața omului. **Roadele lucrării Sale în viața oamenilor sunt aceste virtuți: 'dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția'** (Galateni 5, 22-23). *Duhul Sfânt luminează mintea omului ca să înțeleagă Sfintele Scripturi și încâlzește inima lui ca să se roage mai fierbinte. Când nu știm sau nu putem să ne rugăm cum trebuie, Duhul Se roagă în noi cu suspine negrăite* (cf. Romani 8, 26), și strigă Avva, Părinte (Galateni 4,6) ca să iubim mai mult pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Iar întrucât noi, creștinii, suntem botezați în Duhul Sfânt, Care purcede din Tatăl și Se odihnește în Fiul, îndrăznim să-L numim pe Dumnezeu Cel din ceruri *Tatăl nostru*, mărturisind astfel că suntem fiii Lui, înfiați prin harul Sfântului Duh ca urmare a credinței noastre în Dumnezeu-Fiul, în Iisus Hristos. Duhul Sfânt este *apa cea vie*, ne spune Evanghelia, pentru că El, prin Botez și prin Pocăință, ne înviază în lumea aceasta din moartea păcatului, iar la învierea cea de obște ne ridică din stricăciune (cf. Iezechiel 37, 5-6). *Duhul*

Sfânt dăruiește viață la toată făptura. El dăruiește viață vegetală și viață animală: 'Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce' (Psalmul 103, 30-31). Însă oamenilor creați după chipul lui Dumnezeu Cel veșnic viu și botezați în numele Sfintei Treimi, Duhul Sfânt le dăruiește nu numai existența biologică sau viața pământească trecătoare, ci și viața spirituală sau viața cerească netrecătoare, în bucuria și slava Preasfintei Treimi.

Prin lucrarea Duhului Sfânt se constituie Biserica instituită de Mântuitorul Iisus Hristos

Când coboară la Cincizecime peste Sfinții Ucenici și Apostoli ai lui Hristos, *Duhul Sfânt constituie Biserica lui Hristos, care se extinde apoi prin Botezul oamenilor din neamuri diferite. Cum constituie Duhul Sfânt Biserica lui Hristos, dacă Hristos este Capul și temelia Bisericii? Deoarece în Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, firea divină s-a unit cu firea umană prin lucrarea Duhului Sfânt (cf. Luca 1, 35), tot prin lucrarea Duhului Sfânt viața divino-umană a lui Hristos, Capul-Bisericii, se împărtășește sau se extinde acum în toți oamenii care cred în Hristos și astfel se constituie Biserica lui Hristos. Prin urmare, taina Bisericii aceasta este: viața lui Hristos Cel Răstignit, Înviat și Înălțat la ceruri, adică în slava Preasfintei Treimi, se dăruiește acum oamenilor, prin lucrarea Duhului Sfânt, ca oamenii să poată participa la viața și bucuria veșnică din Împărăția lui Dumnezeu. Din acest motiv, în Biserica Ortodoxă sfințele slujbe nu încep cu rugăciunea Tatăl nostru, ci cu o rugăciune adresată Sfântului Duh: 'Împărate Ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindeni ești și pe toate le împlinești; Vistierul bunătaților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre'. Îndată după această rugăciune adresată Duhului Sfânt, spunem 'Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi', după care rostim rugăciunea Preasfântă Treime. Aceasta înseamnă că numai prin harul Duhului Sfânt prezent în noi ne putem uni cu Preasfânta Treime. Iar după ce am rostit rugăciunea Preasfântă Treime, spunem și rugăciunea Tatăl nostru, pentru a arăta că suntem fii ai lui Dumnezeu Tatăl înfiați de Duhul Sfânt prin harul Botezului care ne unește cu Hristos, Dumnezeu-Fiul. Sfântul Ioan Gură de Aur spune că Pogorârea Duhului Sfânt urmează după Înălțarea întru slavă a lui Hristos la ceruri, pentru că Hristos Domnul ne-a împăcat cu Dumnezeu-Tatăl, când a înălțat pe tronul împărațesc al Preasfintei Treimi firea Sa umană înnoită și sfințită prin Răstignire, Moarte și Înviere, ca să ne dăruiască nouă oamenilor viața Sa cerească și preaslăvită. Deci, Duhul Sfânt Mângâietorul și Sfințitorul vine în lume ca să constituie Biserica lui Hristos, întemeiată de El prin Întruparea și lucrarea Sa mântuitoare și să sfințească pe cei care cred în Hristos și-L iubesc pe El, ca să-i facă părtași ai vieții Lui preaslăvite în iubirea Preasfintei Treimi.*

Să mulțumim lui Dumnezeu-Tatăl pentru iubirea Sa milostivă arătată oamenilor prin Domnul nostru Iisus Hristos și împărtășită nouă prin lucrarea Duhului Sfânt în Biserică! În încheiere, mai observăm că în această zi de Rusalii se aduc în biserică pentru binecuvântare frunze de tei sau de nuc, întrucât ele ne amintesc simbolic de limbile ca de foc prin care s-a arătat harul Duhului Sfânt lucrător în ucenicii lui Hristos, trimiși de El să bine-vestească Evanghelia Sa în limbi diferite, adică la neamuri sau popoare diferite, până la marginile pământului, începând de la Ierusalim. Prezența acestor multe frunze la sărbătoarea Rusaliilor ne îndeamnă să ne rugăm Domnului nostru Iisus Hristos să păzească Biserica Sa cea una sfântă alcătuită din persoane și popoare diferite și să binecuvânteze cu harul Său întreaga natură sau creație, spre slava Preasfintei Treimi și spre dobândirea vieții veșnice. Amin!